

— poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017.⁽⁵⁾; i Provedbenu Uredbu Vijeća (EU) 2017/374 od 3. ožujka 2017.⁽⁶⁾,

u dijelu u kojem se ti akti odnose na žalitelja; i naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova žalbenog postupka i tužbe za poništenje sadržane u podnesku o izmjeni tužbenog zahtjeva.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe tri žalbena zahtjeva.

Prvo, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogrešno smatrao da je Vijeće Europske unije uspjelo prepoznati konkretne i posebne razloge koji opravdavaju uvođenje mjera ograničavanja u odnosu na njega te da je Opći sud pogrešno opisao Ured državnog odvjetnika Ukrajine kao „visoko pravosudno tijelo”.

Drugo, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogrešno smatrao da kriterij za uvrštavanje na popis sadržan u predmetnim aktima odgovara ciljevima ZVSP-a.

Treće, žalitelj ustraje da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da mjera ograničavanja ne predstavlja povredu prava vlasništva.

- ⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015. L 62 str. 25.)
- ⁽²⁾ Provedbena Uredba Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015 L 62, str. 1.)
- ⁽³⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2016/318 od 4. ožujka 2016. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016 L 60, str.76.);
- ⁽⁴⁾ Provedbena Uredba Vijeća (EU) 2016/311 od 4. ožujka 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016 L 60, str. 1.);
- ⁽⁵⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017 L 58, str.34.);
- ⁽⁶⁾ Provedbena Uredba Vijeća (EU) 2017/374 od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017 L 58, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2018. uputio Svea hovrätt (Švedska) – Textilis Ltd, Ozgur Keskin protiv Svenskt Tenn Aktiebolag

(Predmet C-21/18)

(2018/C 094/16)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea hovrätt

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Textilis Ltd, Ozgur Keskin

Druga stranka u postupku: Svenskt Tenn Aktiebolag

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. Uredbe (EU) 2015/2424⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice, itd., tumačiti na način da znači to da se članak 7. stavak 1. podstavak (e) točku (iii), njegov novi tekst, primjenjuje na sudsko ocjenjivanje ništavosti (prema članku 52. stavku 1. točki (a) Uredbe o žigu) koje se provodi nakon stupanja na snagu izmjene, odnosno nakon 23. ožujka 2016., čak i ako se tužba odnosi na proglašavanje ništavosti kada je tužba ponesena prije toga datuma pa se stoga odnosi na žig registriran prije toga datuma?

2. Treba li članak 7. stavak 1. točku (e) podtočku (iii) Uredbe o žigovima, u primjenjivoj verziji, tumačiti na način da njegovo područje primjene obuhvaća znak koji se sastoji od dvodimenzionalnog prikaza dvodimenzionalnog proizvoda, na primjer tkanine ukrašene predmetnim znakom?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan, u skladu s kojim načelima treba tumačiti tekst „znakovi koji se sastoje isključivo od oblika (ili druge karakteristike) koji proizvodima daje bitnu vrijednost” iz članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke (iii) Uredbe o žigovima, u situaciji kada registracija obuhvaća širok raspon razreda proizvoda i proizvoda i kada znak može biti na različite načine pričvršćen na proizvode? Treba li ocjenu izvršiti u skladu s kriterijem koji je više objektivna/općenita, na primjer krenuvši od činjenice kako žig izgleda i na koji se način pričvršćuje na različite vrste proizvoda, odnosno bez obzira na način na koji je nositelj žiga *de facto* pričvrstio ili namjeravao pričvrstiti znak na razne proizvode?

⁽¹⁾ SL 2015 L 341, str. 21.

Tužba podnesena 18. siječnja 2018. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-36/18)

(2018/C 094/17)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou, M Morales Puerta i G. von Rintelen)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Helenska Republika, time što nije donijela zakone i druge propise, potrebne za usklađivanje s odredbama Direktive 2014/89/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o uspostavi okvira za prostorno planiranje morskog područja ⁽¹⁾ ili, u svakom slučaju, time što nije obavijestila Komisiju o donošenju tih propisa, povrijedila svoje obveze iz članka 15. spomenute direktive;
- naloži Helenskoj Republici isplatu novčane kazne u dnevnom iznosu od 31 416 eura, počevši od dana objave presude Suda;
- naloži Helenskoj Republici snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

- u skladu s člankom 15. Direktive, države članice trebale su Direktivu o uspostavi okvira za prostorno planiranje morskog područja prenijeti u svoje unutarnje pravo do 18. rujna 2016. i o tome obavijestiti Komisiju. Međutim, Komisija nije zaprimila nikakav odgovor niti na pismo opomene niti na obrazloženo mišljenje poslano Helenskoj Republici te stoga zahtijeva da se utvrdi povreda obveze zbog neprenošenja obvezujuće Direktive, u smislu članka 258. UFEU-a.
- kako bi se uspostavio postupak u kojemu tijela svake države članice mogu procjenjivati i organizirati ljudske djelatnosti na morskome području u svojoj nadležnosti, kako bi se ostvarili ciljevi povezani s okolišem te gospodarski i socijalni ciljevi, Komisija, u skladu sa svojom objavljenom komunikacijom o primjeni članka 260. stavka 3. UFEU-a ⁽²⁾, zahtijeva i izricanje novčane kazne u dnevnom iznosu od 31 416 eura, uzimajući u obzir, osobito, težinu povrede obveze (odnosno uzimajući u obzir ciljeve Direktive koji se odnose na zajedničku ribarstvenu politiku, pomorski promet, očuvanje i zaštitu okoliša i energiju, ali i utjecaj na zainteresirane subjekte).

⁽¹⁾ SL 2014., L 25, str. 135.

⁽²⁾ SL 2011., C12, str. 1.